

"Nurun bir küçük talebesi Risale-i Nur'a zarar gelecek zannıyla kendini intihar edecekti ki, tab ettiği bir küçük risaleye zarar gelmesin. Sonra Üstadı onu men etti ve küçücük bir hâdise oldu ve ikisi de barıştırıldı." Hadise nedir, bilgi verir misiniz?

Evvela hatıralarda böyle bir olayın içeriğini bulamadık. Fakat rahmetli Bayram Yüksel Ağabeye bu soru sorulduğunda, özetle şöyle bahsetmişti:

Üstad'a hakaret eden ve sataşan birisini, o zamanlar daha çocuk yaşlarında bir genç olan rahmetli Ceylan Çalışkan Ağabey silahla yaralamış. Neticede Üstada ve davaya ciddi sıkıntı geleceği bir hengâmda, Ceylan Ağabey böyle bir intihara kalkışmış. Üstadımız da onu vazgeçirmişti. Bu sebeple Ceylan Ağabey'in evine taharri memurları geliyor. O da Risaleler yakalanacak diye çok korkuyor, hizmete zarar geleceğinden endişe ediyor. Bilahare metinde de geçtiği gibi; barıştırılıyorlar...

Üstadımız bu hadise ile ilgili bahsi hoş görmemekle birlikte, Dahiliye Vekiline (İçişleri Bakanı) Nur talebelerinin asayişe hürmetkar ve hizmetkar olduğunu ifade etmek için, **"İki ehemmiyetsiz hadiseden başka Nur talebelerinin bir vakasına rastlanmamıştır."** mealinde bilgi veriyor. Üstadımızın konu ile ilgili ifadeleri aynen şöyledir:

"On küsur sene evvel Afyon Müdde-i Umumîsi 'Altı yüz bin fedakâr talebesi var; beş yüz bin nüsha Risale-i Nur'dan neşretmiş. Belki âsâyişe zarar gelir.' dedi."

"Ona karşı Said demiş ki: 'Mâdem altı yüz bin fedakâr talebesi var. Bu on beş senedir bana bu kadar zulmediliyor. Bir tek vukuatı hiçbir zabıta ve mahkeme gösteremedi.'"

"Hem dedim: 'Ey müdde-i umumî! Eğer bin müdde-i umumî, bin emniyet müdürü kadar âsâyişin teminine Risale-i Nur hizmet etmemişse, Allah beni kahretsin. Siz de bana ne ceza verirsiniz verin.' dedim. O bu sözüme karşı hiçbir çare bulamadı."

"Yalnız bir iki sene sonra Nur'un bir küçük talebesiRisale-i Nur'a zarar gelecek zannıyla kendini intihar edecekti ki, tab ettiği bir küçük risaleye zarar gelmesin. Sonra Üstadı onu men etti ve küçücük bir hâdise oldu ve ikisi de barıştırıldı."

"Hâlbuki bir Üstad'ın on tane fedakâr talebesi bulunsa -hattâ biri selâm etmiş tokat vurulmuş, biri elini öpmüş tahkir edilmiş- hiçbir fedakârı, âsâyişe ilişmemek için sükût etmişler. Said'den işitmişler ki, 'Benim yüz ruhum olsa âsâyişe feda ediyorum.'"(1)

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-I, 147. Mektup.](#)